

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за с сета три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на »Държавенъ Вѣстникъ«

за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ разноси 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, вторникъ 29 януарий 1885 год.

Брой 9.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 12.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

БЮДЖЕТЪ

за приходитѣ и расходитѣ на Княжеството за 1885 год.

Чл. 1. Разрѣшаватъ се кредити на Министритѣ за расходитѣ на Княжеството презъ 1885 година, съгласно съ приложената при настоящето равномѣтка, на суммата 35.780,323 лева 70 стотинки.

Чл. 2. За покриване горнитѣ расходи, Министритѣ се задължаватъ да прибержтъ разрѣшенитѣ приходи, съгласно същата равномѣтка, на сума 34.899,900 лева.

Чл. 3. Представляемия дефицитъ 880,423 л лева 70 ст. ще се изравни съ економитѣ, които се очакватъ отъ повечето параграфи на расходния бюджетъ.

II. Заповѣдаме, щото помѣнжтия бюджетъ да се облѣче съ Държавния Печатъ и да се обнародва.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаемъ на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

Подписалъ: Пазителъ на Държавния Печатъ и Министръ на Правосъдието:

В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 1222.

Господарю!

Имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Височество да благоволите и утвърдите приложения при това бюджетъ за приходитѣ и расходитѣ на Княжеството презъ 1885 година, който се прие отъ Народното Събрание.

Както ще видите отъ приложената равномѣтка, разрѣшенитѣ расходи възлизатъ на сума 35,780,323 лева 70 стотинки, а приходитѣ на сума 34,899,900 лева. Слѣдователно, бюджета представлява единъ дефицитъ отъ 880,423 лева 70 ст., който въ дѣйствителность нѣма да се окаже, понеже се очакватъ економии отъ повечето параграфи на расходния бюджетъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 21 януарий 1885 год.

Министръ на Финанситѣ Каравеловъ.

БАЛАНСЪ

за прихода-расходния бюджетъ на Княжеството
за 1885 година.

РАСХОДЪ

ПРИХОДЪ

	лева	ст.		лева	ст.
I. Върховно правителство	1,210,900	—	I. Прями налози	19,575,000	—
II. Държавни дългове	2,105,004	—	II. Косвени налози	13,520,700	—
III. Министерство на Финансите съ Дирекцията на Общитѣ Сгради .	6,981,100	—	III. Случайни доходи	1,804,200	—
IV. Министерство на Вжтр. Дѣла .	5,372,230	—	Всичко .	34,899,900	—
V. " " Външн. Дѣла и Исповѣданията съ телеграфитѣ и почтитѣ	3,346,800	—	Недостигъ	880,423	70
VI. Министерство на Народното Про- свѣщение	2,508,701	—			
VII. Министерство на Правосъдието .	2,580,428	—			
VIII. " " Войната	11,675,160	70			
Всичко .	35,780,323	70	Всичко .	35,780,323	70

Указъ

№ 9.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме
и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за

данъкътъ върху недвижимитѣ
имоти (емлякъ).

Чл. 1. Емлякътъ е данъкъ, който се налага
върху стойността на недвижимитѣ имоти.

Чл. 2. Размѣра на даждието емлякъ е четири
на хилядата отъ стойността на недвижимитѣ имоти
като: къщи, фабрики, мелници, дюкени, ханища
и други постройки, както и на земитѣ, нивитѣ,
ливадитѣ, градини, лозя, лѣсове и пр.

Чл. 3. Емляка се плаща отъ притежателя на
недвижимия имотъ, билъ той български или чуждъ
подданикъ, безъ да се гледа дали той го държи,
да ли го разработва самъ, или го отстъпва на
друго, или най-послъ никакъ не го разработва.

Чл. 4. Освобождаватъ се отъ даждието емлякъ:

а) държавнитѣ имоти;

б) училищата, болницитѣ, всѣкакви благотви-
рителни заведения, принадлежащи на общинитѣ
или на манастиритѣ;

в) черквитѣ, джамитѣ, хавритѣ и другитѣ
храмове, въ които се извършва богослужение;

г) имотитѣ и зданията на Рилския манастиръ,
които се намиратъ въ районътъ на манастирската
община;

д) недвижимитѣ имоти, принадлежащи на на-
роднитѣ училища;

е) помѣщенията на общественитѣ учреждения
а именно: помѣщенията на окръжнитѣ съвѣти
общинскитѣ управления, земледѣлческитѣ каси и
пр., ако сж тѣхна собственостъ, както и обще-
ственитѣ градини, и

ж) градскитѣ и селскитѣ мери и балталъжи.

Чл. 5. Освобождаватъ се отъ сжщото даждие
за едно расстояние отъ десетъ години, притежате-
литѣ на земи, които тѣ сж посѣяли съ гора, ако
пространството не е по-малко отъ 2 дюлома.

Срока на това освобождение започва отъ деня
на заявлението на притежателя слѣдъ извършването
на работата.

Чл. 6. За да се узнахътъ и оцѣнятъ недви-
жимитѣ имоти, които принадлежатъ на частни лица,
на дружества, на манастири и на други учреждения,

съставлява се въ всяка околия по една комисия, на която се възлага да опише и оцѣни недвижителитѣ имоти, подлежащи на даждието емлякъ.

Чл. 7. Комисиятъ ще състоятъ отъ слѣдующици лица:

а) отъ кмета на всяка община или отъ намѣстника му;

б) отъ единъ представителъ, избранъ отъ населението на всяко село, притѣжающъ недвижимъ имотъ въ селскитѣ райони; а въ градоветѣ за всяка махала или участъкъ отъ единъ представителъ, избранъ отъ жителитѣ на махалата или участъкътъ, живущъ и притѣжающъ недвижимъ имотъ въ сѣщата махала или участъкъ;

в) отъ единъ членъ отъ окръжния съвѣтъ;

г) отъ финансовъ нагледникъ или помощника на финансовъ чиновникъ, и

д) отъ едно волнонаемно лице, назначено отъ правителството и опитно въ измѣрванieto и оцѣненiето на имуществата.

Забѣлѣжка. Въ градоветѣ София, Руссе и Варна за всѣ превеждане въ извѣстностъ недвижителитѣ имоти и за всѣ опредѣленiе стойността имъ съставлява се сѣщата тагакава комисия, въ която зима участие и единъ архитектъ, който замѣнява волнонаемното лице (п. д. чл. 7).

Чл. 8. Членътъ отъ окръжний съвѣтъ е по приравно председателъ на комисията. Тая комисия рѣшава по вишегласiе.

Чл. 9. Всичкитѣ комисии ще започнатъ работата си въ едно и сѣщо врѣме, което ще се опопредѣли отъ Министра на Финанситѣ.

Чл. 10. Преди да започнатъ комисиятъ за нанаятията си, Министерството на Финанситѣ испраща чрезъ окръжнитѣ управители на всяко село и градъ блѣланки отъ декларации, въ които всѣки притѣжателъ на недвижими имоти вписва пространството, виввида и стойността на имота си.

Чл. 11. Всяка декларация трѣбва да съдържа недвижими имоти, които се намиратъ само въ едно село или единъ градъ. Слѣдователно ония, които притѣжаватъ недвижими имоти въ двѣ или повече общини и нѣматъ въ тѣхъ пълномощници, длѣжни сѣ сѣ да направятъ за всяка община отдѣлна декларация. Общинското управление на общината, гдѣто сѣ сѣ намиратъ имотитѣ, съставлява списъкъ на всичкитѣ притѣжатели на паракендетата, които нѣматъ пълномощници, и го испраща своеврѣменно на кмета на оная община, гдѣто живѣятъ такива притѣжатели, съ предложение: да напише въ всякой отъ тѣхъ декларацията си за притѣжаванитѣ не въ мѣстожителството му имоти и да я представи чрезъ своя кметъ на общинското управление въ мѣстонахождението на имотитѣ.

Чл. 12. Щомъ пристигнатъ правителственнитѣ членове на комисията, сирѣчь члена на окръжнѣтъ, финансовъ нагледникъ и нарочно назначено отъ правителството лице, и се съединятъ съ ония, които представляватъ общината или селото, тѣ поканватъ по редъ стопанитѣ да имъ предявятъ споменатитѣ въ чл. 10 декларации, които тѣ провѣрватъ, като записватъ всичкитѣ съдържающи се въ тѣхъ свѣдѣния въ една особена вѣдомость, която ще се изработи за тази цѣль отъ Министерството на Финанситѣ. Слѣдъ записване горнитѣ свѣдѣния, общинското управление представлява декларациитѣ за паракендетата, които комисията внася тоже въ горѣозначената вѣдомость. Заврѣненъ преписъ отъ тая вѣдомость, комисията остава въ архивата на общината.

Чл. 13. Всяки притѣжателъ на недвижими имоти е длѣженъ да впише въ декларацията всичкитѣ земи и постройки, които му принадлежатъ и които се намиратъ въ предѣлитѣ на едно село или градъ.

Въ случай на укривание на нѣкои отъ имотитѣ (кѣща, нива, лозье и пр.) виновния за това ще бѣде длѣженъ да плаща двойно данѣкътъ за укрития имотъ, презъ цѣлия периодъ на петѣтъ години, до гдѣ трае оцѣненiето.

Чл. 14. Ако по нѣкои причини притѣжателитѣ на недвижими имоти не сѣ въ състояние да опредѣлятъ нито пространството, нито стойността на земитѣ или мѣстата, които имъ принадлежатъ и по слѣдствие на това раздаденитѣ имъ декларации останатъ ненаписани, то комисиятъ сами пристѣпватъ къмъ описванието и оцѣненiето на тия имоти.

Забѣлѣжка. Това обаче не дава право на притѣжателитѣ да не показватъ никакъ подобнитѣ имоти въ декларацията си; напротивъ тѣ се задѣлжаватъ да обозначатъ въ нея вида на всѣки свой имотъ отдѣлно; а отпослѣ комисията, като опредѣли и другитѣ елементи на облагаемитѣ предмѣти, които притѣжателитѣ не биха били въ състояние да опредѣлятъ, ще ги внесе въ съответствующитѣ графи на декларацията.

Чл. 15. Декларациитѣ на безграмотнитѣ притѣжатели се написватъ отъ общинския писаръ безплатно; тамъ гдѣто нѣма писаръ, тая обязанность изпълняватъ учителя, священника или друго нѣкое грамотно лице, което кмета трѣбва да намѣри. Но ако се докаже, че по немарливостъ притѣжателя не отиде да си запише имотитѣ въ декларацията, една глоба отъ 4 лева му се налага отъ комисията, за въ полза на общината.

Чл. 16. При провѣрката на описванието и оцѣненiето на имотитѣ, подлежащи на даждието емлякъ,

комисиитѣ ще се ръководятъ, по мѣрѣ възможности, отъ показанията на самитѣ притежатели; отъ турскитѣ емлячни тевтери, гдѣто съществуватъ такива; отъ оцѣненията станѣли презъ 1879/80 г., отъ срѣдната доходност на имотитѣ, опредѣлена възъ основание на съществуващи данни или по аналогия, а най главно отъ продавателната цѣнность.

Чл. 17. Единъ мѣсець преди съставението на комисиитѣ, окръжната постоянна коммисия, подѣ председателството на окръжния управител и въ присѣдствіето на финансовия чиновникъ, състави вѣдомость, както за реда, по който ще слѣдватъ описванието и оцѣнението, тъй и за врѣмето, въ което комисиитѣ ще извършатъ работитѣ си въ всѣка околия, община или село, съразмѣрно съ числото на домоветѣ и другитѣ имоти. Това постановление се съобщава на надлѣжнитѣ кметове поне 15 денье преди врѣмето, въ което комисиията ще пристигне въ общината, за да се распоредятъ за написванието декларациитѣ. Препишъ отъ същото постановление се испраща и въ Министерството на Финанситѣ за свѣдѣние.

Чл. 18. Щомъ комисиията свърши описванието и оцѣнението на имотитѣ въ една община или село, испраща съставената вѣдомость, заедно съ събранитѣ декларации, на окръжния управител, който ги препроважда незабавно на контролната коммисия, на която той е председател и която е съставена по слѣдующия начинъ:

- а) окръжния управител, председател;
- б) финансовия чиновникъ и
- в) постоянната коммисия при окръжния съвѣтъ.

Чл. 19. При разглежданието работата на първоначалнитѣ коммисии, контролната коммисия трѣбва да обръща внимание върху стойността на имуществата въ сравнение на една община съ друга.

Чл. 20. Споменѣтата въ чл. 12 вѣдомость слѣдъ окончателното си съставяние остава открита въ продължение на единъ мѣсець, презъ което врѣме всѣкой, който би помислилъ, че е билъ онеправданъ или че други лица сж били покровителствувани отъ оцѣнителната коммисия, има право да направи заявление предъ общинското управление.

Чл. 21. Заявлението се отправя, чрезъ кмета до окръжния управител, който го препраща въ контролната коммисия, която издава окончателно рѣшение тозъ часъ или слѣдъ като направи нуждната анкета, за да се освѣтли.

Чл. 22. Слѣдъ разглежданіето документитѣ на първоначалнитѣ коммисии, както и разнитѣ заяв-

вления, придружаващи цѣлата работа на тия коммисии, контролната коммисия съставлява окладитѣ и ги препраща при особено постановление въ Министерството на Финанситѣ за потвърждение.

Чл. 23. Оцѣненията на имотитѣ ще иматъ сила за 5 години, слѣдъ истичанието на които ще се направятъ нови. Финансовия нагледникъ, кмета на всѣка община или село и неговия помощникъ а въ градоветѣ, означени въ чл. 7 и единъ архитектъ, въ края на всѣка година, ще оцѣняватъ новитѣ постройки, подлежащи на емлякъ за презъ слѣдующата година, а тъй също ще приведѣтъ въ извѣстность и ония здания, които послѣдствие на пожаръ, наводнение и др. т. би се съборили или унищожили съвършено, и на които, слѣдователно, трѣбва да се спадне емляка. Както въ единия, тъй и въ другия случай, тѣ ще съставляватъ актъ за констатиране състоянието на имотитѣ който окръжния управител ще испраща своеврѣменно въ Министерството заедно съ ходатайството си за увеличение или намаление оклада на даждието.

Забѣлѣжка. Новитѣ къщи, фабрики, мелници, и други такива постройки не плащатъ емлякъ само за годината въ която се построяватъ.

Чл. 24. Понеже окладитѣ на даждието емлякъ трѣбва да се измѣняватъ съгласно съ измѣненіята които ставатъ въ предмѣтитѣ, наложени съ даждие, притежателитѣ сж длѣжни да извѣстиватъ на кмета тозъ часъ, когато послѣдствие на поправки или увеличение на притежанието имъ, неговата стойность би се увеличила или намалила, послѣдствие на пожаръ, наводнение и пр. Независимо отъ това на самитѣ кметове се вмѣнява въ обязанность да надзираватъ за измѣненіята, които ставатъ въ имотитѣ.

Чл. 25. Отъ като се потвърди отъ Министерството оклада на емляка, финансовия чиновникъ пристѣпва къмъ записванието въ единъ регистръ недвижимитѣ имоти на цѣлото окръжие по общини. Тоя регистръ се съставлява на основание на споменѣтитѣ въ чл. 12 вѣдомости.

А въ края на годината отъ свѣдѣніята, които ще се получатъ въ окръжното управление, споредъ както ще бѣде изложено подолу, той е длѣженъ да внесе въ същия регистръ и всичкитѣ измѣненія въ окладитѣ на общинитѣ.

Чл. 26. Въ канцеларията на всѣкой кметъ се държи единъ регистръ, въ който ще се вписватъ новитѣ постройки, поправки или увеличения на зданията, както и всичкитѣ продажби или преминувания на имуществата отъ единъ притежателъ на други. Отъ тоя регистръ се водятъ финан-

совиия нагледникъ и кмета въ врѣме на оцѣнението новитѣ постройки и привеждане въ извѣстность събборенитѣ. Станалитѣ презъ годината измѣнения, забѣлѣжени въ регистра на всѣка община, се препроваждаатъ заедно съ актоветѣ въ окръжната постоянна коммисия, която, подъ председателството на окръжния управителъ и въ присѣдствието на финансовия чиновникъ, ще ги прегледа, а слѣдъ прегледването имъ ще ги внесе въ общата окладна вѣдомость и ще ги испрати въ Финансовото Министерство за потвърждение.

Чл. 27. Въ случай че казанитѣ измѣнения по немарливостта на общинското управление не се изпроводятъ на постоянната коммисия, кмета може да се натосари да заплати загубитѣ, които били претърпило държавното сѣкровище.

Чл. 28. Тѣй сѣщо и сѣдилищата сѣ длѣжни всѣчко полугодие да извѣстятъ окръжния управителъ за станѣлитѣ измѣнения въ притѣжаванieto на недвижимата собственостъ, за да се внесѣтъ въ книгата, въ която сѣ вписани недвижимитѣ имоти на всѣко село или градъ.

Извлечение отъ тия съобщения ще се изпроваждаатъ отъ управителя на контролната коммисия, за да ги вземе тя въ съображение при поправленіе на окладитѣ.

Чл. 29. Министерството на Финанситѣ ще издаде подробна инструкция за начина на описването и оцѣнението недвижимитѣ имоти, подлежащи на емлякъ.

Чл. 30. Настоящия законъ отмѣнява попридѣлния отъ 18 май 1879 година.

Горний законъ се вотира и прие въ настоящата форма отъ IV Обикновенно Народно Собрание въ засѣданието му отъ 14 декемврий 1884 г.

II. Заповѣдваме, щото тоя законъ да се облече съ Държавния Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Испълнението на тоя законъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 15 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 18 януарий 1885 година и подъ № 36.

Подписаль: Пазитель на Държавний Печатъ и Министръ на Правосѣдието: В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 555.

Господарю!

Съгласно съ 45 чл. отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите, чрезъ подписване на приложенъ тукъ указъ, да утвърдите приетий отъ IV Обикновенно Народно Собрание, въ засѣданието му отъ 14 истекшия мѣсець декемврий, „законъ за данъка върху стойността на недвижимитѣ имоти (емлякъ)“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 14 януарий 1885 год.

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

Указъ

№ 13.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Собрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за данъна върху наемната стойность на недвижимитѣ имоти (иджаръ).

Чл. 1. Иджара е данъкъ, който се налага върху наемната стойность (кирията) на недвижимитѣ имоти, съ исключение на земитѣ, обложени съ десятъкъ.

Чл. 2. Размѣра на иджара е 3% отъ наемния доходъ отъ недвижимитѣ имоти не подлежащи на десятъкъ.

Чл. 3. Иджара се плаща отъ притежателя на недвижимия имотъ, отдаденъ подъ наемъ.

Чл. 4. Освобождаватъ се отъ даждието иджаръ:

- а) държавнитѣ имоти;
- б) имотитѣ на училищата, болницитѣ и на благотворителнитѣ заведения;
- в) имотитѣ на черквитѣ, джамитѣ, хавритѣ и другитѣ храмове, въ които се извършва богослужение, и

- г) имотитѣ и зданията на Рилскій манастиръ, които се намиратъ въ района на манастирската община, а тѣй сѣщо имотитѣ, принадлежащи на общинскитѣ училища.

Чл. 5. Общинскитѣ управления сѣ длѣжни въ началото на всяка година да опредѣлятъ суммата на иджара и да я съобщятъ на окръжния управителъ, който, заедно съ постоянната коммисия, пристѣпва къмъ съставляването оклада на това даждие по цѣлото окръжие и го испраща въ Финансовото Министерство на утвърждение.

Забѣлѣжка. Заедно съ оклада на иджара общинското управление ще испроводи до окръжния управителъ и заявленията на ония лица, които биха останали незадоволни отъ описването на тоя данѣкъ. Тия заявления се подлагатъ на разрѣшение на постоянната коммисия, която, подъ предсѣдателството на окръжния управителъ и въ присѣдствието на финансовия чиновникъ, прави журнално постановление, което представлява чрезъ управителя заедно съ окладната вѣдомость въ Финансовото Министерство.

Чл. 6. Тѣй като недвижимитѣ имоти не се дѣватъ подъ наемъ само за година и непремѣнно въ началото на годината, за това на общинскитѣ управления се вмѣнява въ обязанность да провѣрватъ описването на иджара три пѣти въ годината, сирѣчь всяки четири мѣсеци.

Забѣлѣжка. За измѣненіята, които би претърпѣлъ данѣкъ иджарѣ, кметовѣтъ ще донасятъ незабавно слѣдъ опредѣленитѣ срокове на окръжния управителъ, който по съществуващия редъ ще ги съобщава въ Финансовото Министерство.

Чл. 7. Въ врѣме на обикаляніето по околитѣ си финансовитѣ нагледници контролиратъ извршеното отъ общинскитѣ управления описване на иджара.

Чл. 8. Свѣдѣніята за размѣра на наемната стойность се извличатъ отъ контрактитѣ, които сѣ задължителни и които трѣбва да бѣдѣтъ потвърдени, ако не отъ сѣдилищата, то поне отъ общинскитѣ управления.

Чл. 9. Общинскитѣ управления държатъ особенъ регистръ за вписване актовѣтъ за отдаването подъ наемъ недвижимитѣ имоти, подлежащи на иджарѣ; както и увеличеніята и намаленіята на тоя данѣкъ.

Чл. 10. Даноуплатцитѣ сѣ длѣжни да исплащатъ иджара въ четири срока, именно: въ мартъ, юний, септемврий и декемврий; тѣ сѣ свободни да го исплащатъ изнапредъ и наведнѣжъ.

Чл. 11. На общинитѣ се дава за трудовѣтъ имъ по опредѣленіето иджара едно възнаграждение въ размѣръ 25% отъ дѣйствително постигнатитѣ въ хазната сумми.

Чл. 12. Ако нѣкой притежателъ не направи съ наемателя писменъ контрактъ, потвърденъ или отъ сѣдилището или отъ общинското управление, или пъкъ укріе въ контракта часть отъ условие-

вата наемна стойность, той се осѣжда да плати 6% отъ укрития наемъ, отъ която сума половината е за хазната и половината за общината.

Чл. 13. Всякой стопанинъ, подъ страхъ на наказание, е длѣженъ да явява на общинското управление за увеличеніето или намаленіето иджара на своитѣ имущества. Оня, който не направи това, ще плаща предишния размѣръ до когато яви, че иджара се е намалилъ; а ако се е увеличилъ, виновния се осѣжда да плати глоба равна на два пѣти разликата между предишния и дѣйствителния иджарѣ.

Чл. 14. Настоящия законъ отмѣнява закона отъ 18 май 1879 год. въ всичко що се отнася до иджара.

Горний законъ се вотира въ настоящата форма и прие отъ IV Обикновенно Народно Сѣбрание въ засѣданіето му отъ 16 януарий 1885 год.

II. Заповѣдваме, щото тоя законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Испълненіето на тоя законъ се възлага на Нашѣтъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 януарий 1885 година

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Каравеловъ.

На първообразното приложень Държавний Печатъ, регистрирано на 25 януарий 1885 година подъ № 44.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ и Министръ на Правосѣдието В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество
№ 1225.

Господарю!

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите чрезъ подписване на тѣкъ приложений указъ да утвърдите приетий отъ IV Обикновенно Народно Сѣбрание въ засѣданіето му отъ 16 януарий 1885 години „законъ за данѣка върху наемната стойность на недвижимитѣ имоти (иджарѣ)“.

Смѣъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 21 януарий 1885 г.

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

По Военното Вѣдомство.

Указъ

№ 2.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България

Съгласно съ докладътъ на Нашитъ Министри: Военный и на Вжтрѣшнитъ Дѣла отъ 18 текущий январий подъ № 16, основано на постановлението на Министерский Сѣвътъ отъ 17 сѣщій,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се възобнови силата и дѣйствието на общинардования съ Нашъ указъ отъ 3 декемврий 1880 година „законъ за народното опълчение“, вврѣменно спрѣни на 12 ноемврий 1883 година.

II. Да се отмиѣнятъ всичкитъ направени до това врѣме относително народното опълчение распорѣжданиа несъгласни съ горѣпоменхтия законъ.

III. Да се наченхтъ отъ 1 априлий настоящата година строевитъ занятия съ опълченцитъ, въз основавание на сѣщия законъ отъ 3 декемврий 1880 година.

IV. Исполнението на настоящи указъ възлагаеме на Нашитъ Министри: Военный и на Вжтрѣшнитъ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 январий 1885 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписали:

Военный Министръ Генералъ-Маиоръ

Князь Кантакузинъ.

и Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла

П. Р. Славейковъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 16.

Господарю!

Съ указъ отъ 12 ноемврий 1883 година подъ № 217 Ваше Височество изволихте да заповѣдате да се прекратятъ строевитъ занятия съ народното опълчение, дордѣто се изработи новъ законъ.

За изпълнение тази воля на Ваше Височество отъ Военното Министерство се изработихъ нѣколко законопроекта по този предметъ, но, по недостатъкъ отъ врѣме, тѣ не можхтъ да бѣдхтъ разгледани

отъ текущата сессия на Народното Събрание и новъ законъ за народното опълчение може да бѣде утвърденъ само въ една отъ послѣдующитъ сессии.

Обаче твърдѣ голѣма частъ отъ населението, което не се вика за изпълнявание военната тежоба въ редовитъ на войската, въ настояще врѣме съвсѣмъ е лишена отъ възможность да добие какво-годѣ подготовяние въ военното обучавање, което става крайно нежелателно, като се вземе въ внимание необходимостта на призива въ военно врѣме, ако не пѣлото, то частъ отъ населението подъ знамената, когато армията се довежда на военно положение и за спазвание редѣтъ въ страната слѣдъ трѣгванието на дѣйствующитъ войски.

Предъ видъ на изложеното ний би мислили за полезно и необходимо, щото дордѣто се утвърди по законодателенъ редъ новъ законъ, да се подновятъ занятията съ народното опълчение въз предпшнитъ основания, установени отъ „закона за народното опълчение“, обнародванъ съ указъ на Ваше Височество отъ 3 декемврий 1880 година подъ № 133.

Ако Ваше Височество одобрявате настоящия ни докладъ, то благоволете да подпишете приложения тукъ указъ.

Сме, Господарю, на Ваше Височество най-покорни и вѣрни служители.

София, 18 январий 1885 година.

Военный Министръ Генералъ-Маиоръ:

Князь Кантакузинъ.

Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла:

П. Р. Славейковъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитъ Дѣла.

Съ указъ подъ No. 7 отъ 3 январий т. г., назначава се Горне-Орѣховский околийский лѣкаръ д-ръ Драндаровъ на вакантната длѣжность ординаторъ на Руссенската I-классна болница.

Съ указъ подъ No. 8 отъ 12 январий т. г., Стефанъ А. Хесапчиевъ се отчислява отъ длѣжността Троянский околийский началникъ.

Съ указъ подъ No. 9 отъ сѣща дата, Автонъ Димитровъ се отчислява отъ длѣжността Силистренский градский полицейский приставъ, съгласно чл. 50 буква б отъ „законѣтъ за чиновницитъ“.

Съ указъ подъ No. 10 отъ сѣща дата, уволнява се отъ длѣжность Златицкий градско-общинский кметъ Константинъ Драгоевъ, по собствено негово желание и до произвежданието избори за

общински съвѣти, изпълнението на кметската длъжност се възлага на сегашний помощникъ кмета Черня Салчевъ.

Съ указъ подъ No. 13 отъ 16 януарий т. г., отпущатъ се на Софийский жителъ Мито Мановъ отъ извънреднитѣ сумми на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за 1884 год. 75 лева като загуба за поврѣдитѣ, които сж станали въ зданието му презъ врѣмето, когато се помѣщаване въ него II полицейский участъкъ.

Съ указъ подъ No. 14 отъ сжща дата, отпущатъ на Търновский окр. управителъ отъ извънреднитѣ сумми на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за 1884 год. 296 лева, за исплащане съдържанието на бившитѣ драгуни презъ октомврий мѣсець 1883 година.

Съ указъ подъ No. 15 отъ сжща дата се постановява: отъ кредитътъ за непредвидени расходи по бюджета на Министерството на Вжтр. Дѣла за 1884 год. (гл. II § 10) да се взематъ 79 лева 80 ст., за исплащане канцелярскитѣ за речената година разноски на Етрополский градский полицейский пристава.

Съ указъ подъ No. 16 отъ 19 януарий т. г. се постановява: по ст. I да се отчислятъ отъ длъжностъ Прѣславский околийский началникъ Димко Нойковъ и Шумненский Григоръ Найденовъ, който ще се има предъ видъ за друга служба, и по ст. II да се премѣстятъ на сжщата длъжностъ околийскитѣ началници: Силистренский Евлогий Божинъ — въ Шуменъ, Новоселский (Варненско) Симеонъ Каваевъ — въ Силистра, Радомирский Петръ Славковъ — въ Прѣславъ и Изворский Димитръ Райчовъ — въ Кюстендилъ.

Съ указъ подъ No. 17 отъ сжща дата се постановява: отъ кредитътъ за непредвидени расходи по бюджетътъ на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за 1884 год. (гл. II § 10) да се взематъ осемстотинъ осемдесетъ два (882) лева за издѣлжение обонаметната стойностъ на I, II, III, IV и V годишни течения на „Държавенъ Вѣстникъ“, които сж били получавани а не исплатени отъ разни учреждения закрити или дѣйствующи и сега по вѣдомството на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Съ указъ подъ No. 18 отъ сжща дата, отпущатъ се на Търновский окръженъ управителъ отъ извънреднитѣ сумми на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за 1884 год. 70 лева, за исплащане съдържанието на чети-

рима души бивши младши драгуни въ бившата Османъ-Пазарска драгунска сотня за 7 денѣе отъ октомврий мѣсець 1883 год.

Съ указъ подъ No. 19 отъ сжща дата, уволнява се отъ длъжностъ, по собствено желание, помощника на Видинский градско-общинский кметъ Никола Ганчевъ, и на мѣсто него за помощникъ се назначава члена на Видинский общ. съвѣтъ, Ванка Кръстевъ.

Съ указъ подъ No. 20 отъ 23 януарий т. г., разрѣша се, щото отпущенятата съ указъ отъ 2 юний 1884 год. подъ № 136 инвалидна пенсия на бивший жандармъ Желѣска Георгиевъ, осакатенъ при изпълнение служебнитѣ си обязанности, да я получава, съгласно чл. 17 отъ „законътъ за инвалидното съдържане“, неговото семейство, понеже той се е поминалъ.

Съ указъ подъ No. 21 отъ сжща дата, околийскитѣ началници: Бѣленский Савва Кисевский и Дрѣновский Юрданъ Лучевъ се замѣняватъ въ длъжноститѣ си единъ съ други.

Съ указъ подъ No. 22 отъ сжща дата, Царибродский околийский началникъ Иванъ Къичевъ се премѣства на сжщата длъжностъ въ Вратца, вмѣсто Петра Табакова, който се отчислява отъ длъжността Вратчанский околийский началникъ, съгласно чл. 50 букви б и в отъ „законътъ за чиновницитѣ“.

ОКРЪЖНО

№ 19.

До Гг. председателитѣ на сждилищата и мировитѣ сждии. — За свѣдѣние: до Гг. прокуроритѣ на сждилищата.

Съ отношението си подъ No. 38,069 отъ 31 декемврий 1884 год., господинъ Министръ на Финанситѣ ми съобщава слѣдующето:

„Съгласно съ постановлението на Министерский Съвѣтъ отъ 19 тек. декемврий (протоколъ № 114), честь имамъ да ви увѣдомѣ, господине Министре, че срокътъ, даденъ съ височайший указъ отъ 14 октомврий 1883 год. подъ № 846, за въвеждане забѣгналитѣ мюсюмани въ владѣние на недвижимитѣ имъ имоти, — неможе да бѣде продължаванъ повече слѣдъ истичанието му на 31 того“.

Като съобщавамъ това на Гг. председателитѣ на сждилищата и мировитѣ сждии, предлагамъ имъ да го иматъ за свѣдѣние и ржководство.

София, 3 януарий 1885 год.

Министръ: В. Радославовъ
Нач. на отдѣлението: Д. В. Македонский.